

Cinc milions i mig de treballadors compten amb clàusula de revisió per al seu sou

Els salaris han crescut gairebé un 3% fins a l'octubre al conjunt de l'Estat

El 32% dels assalariats pacten escurçar la jornada al conveni

Redacció
MADRID

Els 3.707 convenis firmats fins a l'octubre fixen un augment salarial del 2,9% per a 7.017.104 treballadors, dels quals el 78,59% (5.514.471) no perdran poder adquisitiu perquè compten amb una clàusula de revisió salarial, segons UGT.

Aquesta clàusula s'aplicarà si la inflació se situa per damunt del 2,11% en finalitzar l'exercici. La previsió de la inflació del govern central per al 2004 és del 2%, però el creixement interanual de l'IPC a l'octubre ja es va situar en el 3,6%. Per això, UGT reitera que les clàusules de garantia salarial són un mecanisme "eficaç" per evitar la pèrdua de poder adquisitiu si els preus superen la inflació prevista.

Dels 3.707 convenis tancats fins a l'octubre, 1.077 són nous i repercuteixen en 1.879.237 treballadors (el 74,59% tenen clàusula de garantia aplicable a partir del 2,14%), els quals tin-

A la imatge, treballadores de Xocolates Blanchart en ple procés d'elaboració

drien una pujada salarial del 2,93%.

Del conjunt de convenis nous tancats, 781 corresponen a l'àmbit de les empreses, i la pujada salarial acordada és del 2,82% per a 160.125 treballadors, dels quals el 75,20% tenen clàusula a partir del 2,14%. A

l'àmbit sectorial corresponen 296 convenis, per a un col·lectiu d'1.719.112 persones, el 74,53% amb clàusules a partir del 2,14%, fins al 2,94%.

Els convenis revisats arriben als 2.630, i afecten 5.132.868 persones (el 80,05% tenen clàusules a partir del 2,1%) i fixen

32,03% dels assalariats (2.247.579) amb conveni firmat fins a l'octubre han pactat una rebaixa de la jornada de 12,53 hores l'any (a l'empresa 39,80 hores i als sectors 10,32 hores). La jornada mitjana acordada als convenis nous és d'1.762,51 hores l'any.

un increment retributiu del 2,88%. Els convenis d'empresa revisats són 1.948, per a 569.252 treballadors, el 59,18% amb clàusula a partir del 2,06%, fins a una pujada del 2,37%. Els sectorials són 682 (per a 4.568.615 treballadors), el 82,65% amb clàusula a partir del 2,10%, als quals se'ls apujarà el sou el 2,95%.

A la negociació col·lectiva s'observa que es redueix de mica en mica la jornada laboral: el

Dexia no es fusionarà amb el Sanpaolo

Redacció
BRUSSEL·LES

El consell d'administració del grup financer franco-belga Dexia va decidir ahir posar punt final als plans del seu director executiu, Pierre Richard, d'intentar una fusió amb Sanpaolo IMI, el tercer banc italià.

Segons va informar en un comunicat, el consell d'administració constata que "no es donen les condicions perquè l'estudi d'aquest projecte pugui fer-se de manera eficaç i ha decidit per tant finalitzar-lo".

La direcció executiva de Dexia va anunciar el 18 de novembre passat que estava negociant una fusió amb Sanpaolo IMI, que compta en el seu accionariat amb el Santander Central Hispano (SCH), que en posseeix el 8,6% del capital. La fusió entre Dexia i Sanpaolo hauria donat lloc al quart banc més gran de la zona euro. El projecte s'ha desestimat per la negativa dels tres accionistes de referència, Gemeentelijke Holding, Arco i Ethias, que en posseeixen el 38%.

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

L'esforç de les empreses catalanes del sector agroalimentari per posicionar-se en els mercats exteriors dona fruits des de fa uns anys, i les vendes han augmentat. Enguany, però, els comptes de resultats reflecteixen una pèrdua respecte a l'any anterior que moltes vegades no es correspon amb les quantitats exportades, sinó amb el valor de les exportacions. I això és així perquè el dòlar, la moneda en què es porten a terme la major part de les transaccions comercials internacionals, és cada cop més feble, es devalua respecte a l'euro que, per contra, es revalua, fet realment insòlit, des de la nostra perspectiva.

Aquests dies, l'euro ha arribat a una cotització rècord respecte al dòlar, i continua a l'alça. Es podria afirmar que l'euro és més atractiu, que per això els inversors s'estimen més comprar euros, i l'augment de la demanda ha produït un augment del preu. I la disminució de la demanda de dòlars per part dels bancs asiàtics, principalment Japó i Xina, que han començat a diversificar les compres i han adquirit euros i no han invertit en dòlars, ha provocat la reducció de la cotització d'aquesta moneda. Un dòlar baix i un euro fort que, tanmateix, no es correspon amb una economia feble i una economia forta, respectivament.

Cal tenir en compte que també els governs, i els bancs centrals, intervenen en el preu de les monedes, i no només les empreses amb les respectives produccions. Així, un govern pot decidir que la moneda pròpia disminueixi de valor posant en circulació més bitllets, per exemple, o a través

Euro vigorós, exportacions febles

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

del tipus d'interès: a més tipus d'interès, més inversors interessats, a menys tipus d'interès, més crèdits que demanarà el consumidor i, per tant, més gastarà i, per tant, més riquesa generarà, esclar, sempre que es controli la inflació. Amb una disminució del valor d'una moneda, s'aconsegueix un augment de les exportacions que, alhora, genera més llocs de treball i més demanda. Aquestes mesures les pot aplicar, per exemple, la Reserva Federal americana.

Quan va entrar en circulació l'euro, els països que es van adherir a la moneda europea única van guanyar i van perdre, i una de les capacitats que van deixar pel camí va ser la de poder aplicar polítiques monetàries pròpies. I és que és el Banc Central Europeu el que decideix sobre les polítiques a aplicar en la zona euro, i l'objectiu que té encomanat el Banc Central Europeu és controlar la inflació, i no té competències sobre el creixement econòmic.

La situació actual és que els Estats Units, amb un tipus d'interès a curt termini baix, ha reactivat la seva economia per la tirada de les exportacions i el consum interior. Les empreses de la zona euro s'han trobat que els productes que exporten als mercats

on funciona el dòlar són, avui, un 30% més cars -esperem que no arribin al 40% tal com apunten les previsions-, i això provoca que els beneficis de les empreses europees siguin inferiors i hagin de rebaixar costos, tot i que les vendes puguin ser superiors. Per contra, les importacions des de zones on funciona el dòlar són més barates i, per tant, les empreses que comercialitzen les seves produccions al mercat interior europeu han de competir amb productes importats que poden ser més atractius pel que fa a preu.

En el cas de Catalunya, si bé és cert que per a la major part de les exportacions, i en el cas de les agroalimentàries també, el mercat de destí més important és la Unió Europea, també cal tenir en compte que les importacions són més assequibles i, per tant, ens podem trobar amb productes més barats que hagin arribat des de fora. I que les empreses hagin de rebaixar costos i marges de benefici per poder competir amb una política monetària que les fa poc competitives.

Catalunya compta amb un sector agroalimentari fort i potent, i les exportacions, sobretot pel que fa als productes carnis, als vins, a la fruita, a la fruita seca i als productes transfor-

mats, són motor de la nostra economia. I guanyar quotes de mercat en països de fora de la Unió Europea significa per a les empreses catalanes una expansió i per al nostre país més riquesa. Però en aquesta guerra, cal que les polítiques d'estabilitat i d'harmonització europees tinguin més en compte no ofegar la competitivitat de les empreses. I és que un euro serà més fort com més fortes siguin les empreses europees.

Des de la Fundació Agrícola Catalana, confiem que les autoritats europees assumiran les seves responsabilitats i exposaran, amb la transparència informativa que s'ha d'exigir i s'ha de complir, les mesures que aplicaran perquè la situació monetària actual no ofegui les nostres economies i les expectatives de futur no siguin tan incertes com ara.

Des del punt de vista del pagès, del productor, els inputs com ara el gasoil agrícola són cada cop més costosos, i això que les importacions de petroli en dòlars han equilibrat l'alça del preu. Tot i així, l'excés d'impostos que pateixen els combustibles fa que els preus es disparin i s'hagin d'assumir costos que en altres indrets, com els Estats Units, no són tan elevats.

Des del punt de vista de l'empresa, l'eficiència de la gestió comercial i una producció que podria competir en qualitat i preu és minvada per una revalorització brutal de la seva moneda, que la perjudica, i aquest perjudici es trasllada al compte de resultats.

Esperem, per tant, de forma urgent i prioritària, transparència informativa i l'aplicació de mesures que permetin als sectors econòmics continuar creixent.